Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1407/2002
av den 23 juli 2002
om statligt stöd till kolindustrin

(EGT L 205, 2.8.2002, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**A1**	Akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska Unionen och om anpassning av fördragen	L 236	33	23.9.2003

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1407/2002
av den 23 juli 2002
om statligt stöd till kolindustrin

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 87.3 e och artikel 89 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([2]),

med beaktande av yttrandet från den rådgivande kommitté som inrättats enligt Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen ([3]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([4]), och

av följande skäl:

(1) EKSG-fördraget och de regler som antagits för dess tillämpning, bland annat kommissionens beslut nr 3632/93/EKSG av den 28 december 1993 om gemenskapsregler för statsstöd till kolindustrin ([5]), löper ut den 23 juli 2002.

(2) Den konkurrensmässiga obalansen mellan gemenskapsproducerat kol och kol som importeras har tvingat kolindustrin att vidta omfattande åtgärder för omstrukturering och driftsinskränkning under de senaste årtiondena.

(3) Gemenskapen har blivit allt mer beroende av sina externa försörjningskällor för primärenergi. Enligt grönboken om en europeisk strategi för trygg energiförsörjning i Europeiska unionen, som kommissionen antog den 29 november 2000, skulle en diversifiering av energikällorna, både mellan olika geografiska områden och mellan olika produkter, göra det möjligt att skapa säkrare försörjningsvillkor. I en sådan strategi ingår att utveckla inhemska primära energikällor, särskilt energikällor som bidrar till elproduktionen.

(4) Dessutom ger den världspolitiska situationen en helt ny dimension åt bedömningen av geopolitiska risker och energitrygghetsrisker och en vidare betydelse åt begreppet försörjningstrygghet. I detta sammanhang bör det göras en regelbunden bedömning av de risker som är förenade med strukturen i unionens energiförsörjning.

(5) Utifrån de parametrar på energiområdet som för närvarande kan observeras är det därför enligt grönboken om en europeisk strategi för trygg energiförsörjning nödvändigt att vidta åtgärder som gör det möjligt att garantera tillgången till kolreserver, så att gemenskapens kol blir potentiellt tillgängligt.

(6) I detta sammanhang antog Europaparlamentet den 16 oktober 2001 en resolution om kommissionens grönbok om en europeisk strategi för trygg energiförsörjning, där kolets viktiga roll som inhemsk energikälla erkänns. Europaparlamentet framhåller att det behövs ett finansiellt stöd till kolproduktionen men erkänner samtidigt att effektiviteten inom denna sektor behöver förbättras och att subventionerna behöver minskas.

(7) Att förstärka unionens energitrygghet, enligt den allmänna försiktighetsprincipen, motiverar följaktligen att man bevarar en produktionskapacitet för kol med hjälp av statligt stöd. Detta mål innebär emellertid inte att behovet av en fortsatt omstrukturering

([1]) EGT C 304 E, 30.10.2001, s. 202.
([2]) Yttrande avgett den 30 maj 2002 (ännu ej offentliggjort i EGT).
([3]) EGT C 321, 16.11.2001, s. 2.
([4]) EGT C 48, 21.2.2002, s. 49.
([5]) EGT L 329, 30.12.1993, s. 12.

▼B

inom kolindustrin ifrågasätts, eftersom större delen av det kol som produceras inom gemenskapen troligen inte heller i framtiden kommer att kunna konkurrera med kol som importeras.

(8) En minimiproduktion av kol skulle – tillsammans med andra åtgärder som bland annat syftar till att främja förnybara energikällor – bidra till att bibehålla en andel inhemska primära energikällor som skulle göra det möjligt att öka unionens energitrygghet avsevärt. En andel inhemska primära energikällor skulle dessutom bidra till att främja miljömålen inom ramen för en hållbar utveckling.

(9) Energitryggheten ingår i ett föränderligt strategiskt sammanhang, vilket motiverar en utvärdering av denna förordning på medellång sikt med beaktande av bidragen från alla inhemska primära energikällor.

(10) Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas frihet att välja vilka energikällor som skall bidra till deras försörjning. Beviljandet av stöd och stödintensitet skall ske i enlighet med tillämpliga regler för varje kategori av energikällor och enligt de fördelar som kännetecknar var och en av dessa.

(11) Enligt proportionalitetsprincipen bör den subventionerade kolproduktionen begränsas till vad som verkligen krävs för att effektivt bidra till målet energitrygghet. Det stöd som medlemsstaterna beviljar skall sålunda begränsas till att täcka investeringskostnader eller förluster i samband med den löpande produktionen, när utvinningen ingår i en plan för tillgång till kolreserver.

(12) Statligt stöd som bidrar till att bevara en tillgång till kolreserver för energitryggheten skull bör reserveras för produktionsenheter som kan bidra till detta mål på tillfredsställande ekonomiska villkor. Genom att tillämpa dessa principer bör man gradvis kunna minska stödet till kolindustrin.

(13) Med tanke på riskerna i samband med osäkerhet om geologiska förhållanden kan livskraftiga eller ekonomiskt nästan livskraftiga produktionsenheter genom stöd för täckning av kostnader för inledande investering göra de tekniska investeringar som krävs för att de skall behålla sin konkurrensförmåga.

(14) Omstruktureringen av kolindustrin får kraftiga sociala och regionala återverkningar som hänger samman med den minskade verksamheten. De produktionsenheter som inte kan beviljas stöd i syfte att ha fortsatt tillgång till kolreserver bör därför tillfälligtvis kunna få stöd för att lindra de sociala och regionala konsekvenserna av deras nedläggning. Detta stöd skall bland annat göra det möjligt för medlemsstaterna att genomföra lämpliga åtgärder för en social och ekonomisk utveckling i de regioner som berörs av dessa omstruktureringar.

(15) Företagen kan dessutom få stöd i syfte att täcka kostnader som enligt normal redovisningssed inte påverkar produktionskostnaderna. Detta stöd är avsett att täcka extraordinära kostnader, närmare bestämt ärvda åtaganden.

(16) Den gradvisa minskningen av stödet till kolindustrin kommer att göra det möjligt för medlemsstaterna att – inom ramen för sina budgetbegränsningar – omfördela stödet till energisektorn enligt principen om en gradvis överföring av det stöd som traditionellt beviljats konventionella energikällor, särskilt kolsektorn, till förnybara energikällor. Beviljandet av stöd till förnybara energikällor kommer att ske enligt de bestämmelser och kriterier som föreskrivs i gemenskapens riktlinjer om statligt stöd till skydd för miljön ([1]).

(17) I fullföljandet av sitt uppdrag måste gemenskapen se till att normala konkurrensvillkor upprättas, bevaras och iakttas. När

([1]) EGT C 37, 3.2.2001, s. 3.

▼B

det mer specifikt gäller elmarknaden får stödet till kolindustrin inte vara av en sådan art att det påverkar elproducenternas val av försörjningskälla för sitt behov av primärenergi. Följaktligen bör kolleveranser vad gäller pris och mängd bygga på frivilliga överenskommelser mellan avtalsparterna mot bakgrund av de villkor som gäller på världsmarknaden.

(18) En minimiproduktion av subventionerat kol skulle också bidra till att bevara den europeiska teknikens framstående ställning inom området utvinning och ren förbränning av kol, och därmed möjliggöra att den överförs till de regioner utanför unionen som är stora kolproducenter. En sådan politik skulle bidra till avsevärt minskade utsläpp av föroreningar och växthusgaser i världen.

(19) Kommissionens befogenhet att godkänna statligt stöd bör grunda sig på en exakt och fullständig kännedom om de åtgärder som medlemsstaterna planerar att vidta. Därför bör medlemsstaterna på ett samlat sätt lämna kommissionen alla uppgifter om det direkta eller indirekta stöd som de planerar att bevilja kolindustrin och ange motiven för och omfattningen av det planerade stödet samt vilken koppling det har till framlagda planer för tillgång till kolreserver och, i förekommande fall, för nedläggning.

(20) För att beakta den tidsfrist som fastställts i direktiv 2001/80/EG [1] för stora förbränningsanläggningar bör medlemsstaterna ha möjlighet att meddela kommissionen vilka produktionsenheter som ingår i nedläggningsplanerna eller planerna för tillgång till kolreserver senast i juni 2004.

(21) I den mån det är förenligt med dessa regler får medlemsstaterna också bevilja stöd till kolindustrin för forskning och utveckling samt stöd för miljöskydd och utbildning. Sådant stöd skall beviljas i enlighet med de villkor och kriterier som kommissionen har fastställt för dessa typer av stöd.

(22) Genomförandet av bestämmelserna i denna förordning efter det att EKSG-fördraget och beslut nr 3632/93/EKSG har löpt ut kan leda till problem för företagen i samband med att två stödordningar tillämpas under samma kalenderår. Det är därför lämpligt att föreskriva en övergångsperiod fram till den 31 december 2002.

(23) I de föreslagna reglerna för statligt stöd beaktas de kraftigt varierande faktorer som kännetecknar den nuvarande kolsektorn samt gemenskapens energimarknad i dess helhet. Under förordningens löptid är det därför nödvändigt att i en rapport se över dessa faktorer, som i olika grad och ibland oväntat kan komma att ändras, och då särskilt det gemenskapsproducerade kolets faktiska bidrag till unionens energitrygghet mot bakgrund av en hållbar utveckling. På grundval av denna rapport kommer kommissionen, med beaktande av de olika kategorier av fossila bränslen som finns tillgängliga på gemenskapens territorium, att utarbeta förslag till rådet med hänsyn till reglernas utveckling på lång sikt, särskilt de sociala och regionala aspekterna på omstruktureringen av kolindustrin.

(24) Denna förordning bör träda i kraft snarast möjligt efter det att EKSG-fördraget har upphört att gälla och bör tillämpas retroaktivt så att dess bestämmelser får full avsedd verkan.

[1] EGT L 309, 27.11.2001, s. 1.

▼B

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning anges regler för beviljande av statligt stöd i syfte att bidra till omstruktureringen av kolindustrin. I dessa regler beaktas

— de sociala och regionala aspekterna på omstruktureringen av sektorn,

— behovet av att som försiktighetsåtgärd bibehålla en produktion av en minimikvantitet inhemskt kol för att garantera tillgång till reserver.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *kol*: högvärdigt, medelvärdigt och lågvärdigt kol av klass A och B enligt den klassificering som Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa upprättat i det internationella systemet för kodifiering av kol ([1]).

b) *plan för tillgång till kolreserver*: en plan som har fastställts av en medlemsstat, och som avser den produktion av en minimikvantitet inhemskt kol som behövs för att garantera tillgång till kolreserver.

c) *nedläggningsplan*: en plan som har fastställts av en medlemsstat och som anger de åtgärder som bör leda till definitiv nedläggning av enheter för kolproduktion.

d) *kostnader för inledande investering*: fasta kapitalkostnader i direkt samband med infrastrukturarbete eller utrustning som behövs för att kolreserver skall kunna utvinnas ur befintliga gruvor.

e) *produktionskostnader*: kostnader som är förknippade med den löpande produktionen och som beräknas enligt artikel 9.3. De omfattar kostnaderna för utvinning och förädling av kol, inklusive rening och sortering, samt för transport till leveransplatsen.

f) *förluster i den löpande produktionen*: den positiva skillnaden mellan kolproduktionskostnaden och det försäljningspris som bygger på frivilliga överenskommelser mellan avtalsparterna mot bakgrund av de villkor som gäller på världsmarknaden.

Artikel 3

Stöd

1. Stöd till kolindustrin kan endast betraktas som förenligt med en väl fungerande gemensam marknad om det uppfyller kraven i kapitel 2, utan att det påverkar tillämpningen av ordningarna för statligt stöd till forskning och teknisk utveckling, miljö och utbildning.

2. Stödet får bara täcka de kostnader som är förknippade med kol avsett för elproduktion, för kombinerad värme- och elproduktion, för produktion av koks samt för masugnar inom stålindustrin då det används inom gemenskapen.

([1]) Internationella systemet för kodifiering av medelvärdigt och högvärdigt kol (1998), Internationell klassificering av kolförande lager (1998) och Internationella systemet för kodifiering för användning av lågvärdigt kol (1999).

▼B

KAPITEL 2

STÖDTYPER

Artikel 4

Stöd till driftsinskränkning

Stöd till ett företag specifikt för att täcka förluster i den löpande produktionen i produktionsenheter kan anses som förenligt med den gemensamma marknaden endast om följande villkor respekteras:

a) Verksamheten i dessa produktionsenheter ingår i en nedläggningsplan som skall vara genomförd senast den 31 december 2007.

b) Det anmälda stödet per ton kolekvivalent får inte överstiga skillnaden mellan de uppskattade produktionskostnaderna och de intäkter som kan förväntas under ett kolproduktionsår. Det stöd som faktiskt betalas ut skall varje år justeras på grundval av de verkliga kostnaderna och intäkterna senast före utgången av det kolproduktionsår som följer på det år för vilket stödet beviljades.

c) Stödbeloppet per ton kolekvivalent får inte leda till att leveranspriserna för kol från gemenskapen hamnar under priserna på kol av motsvarande kvalitet från tredje land.

d) Stödet får inte leda till några snedvridningar av konkurrensen mellan köpare eller mellan användare av kol i gemenskapen.

e) Stödet får inte leda till några snedvridningar av konkurrensen på elmarknaden, på marknaderna för produktion av kraftvärme och koks eller på stålmarknaden.

Artikel 5

Stöd till tillgång till kolreserver

1. Medlemsstaterna får enligt punkterna 2 och 3 bevilja ett företag stöd som är avsett specifikt som stöd till produktionsenheter eller en grupp produktionsenheter, endast om stödet bidrar till att bibehålla tillgången till kolreserver. En produktionsenhet får ta emot stöd endast inom en av de kategorier som tas upp i punkt 2 eller 3. Ingen kumulation av stöd enligt punkterna 2 och 3 skall vara möjlig.

Stöd till inledande investering

2. Sådant stöd som är avsett att täcka kostnader för inledande investering kan förklaras förenligt med den gemensamma marknaden endast om det uppfyller villkoren enligt artikel 4 c, 4 d och 4 e samt villkoren nedan:

a) Stödet är reserverat för befintliga produktionsenheter som inte har fått något stöd enligt artikel 3 i beslut nr 3632/93/EKSG eller som har fått stöd som tillåtits av kommissionen enligt nämnda artikel 3 på grund av att de kunde påvisa att de hade förmåga att uppnå en situation där de kunde konkurrera med priserna på kol av motsvarande kvalitet från tredje land.

b) Produktionsenheterna upprättar en driftsplan och en finansieringsplan som visar att det stöd som beviljas till investeringsprojektet kommer att trygga produktionsenheternas ekonomiska livskraft.

c) Det anmälda och faktiskt utbetalade stödet får inte överstiga 30 % av de totala kostnaderna för det relevanta investeringsprojekt som kommer att göra det möjligt för en produktionsenhet att bli konkurrenskraftig i förhållande till priserna för kol av motsvarande kvalitet från tredje land.

Stöd som beviljats i enlighet med denna punkt, vare sig det utbetalats vid ett enda tillfälle eller spritt över flera år, får inte utbetalas efter den 31 december 2010.

Stöd till den löpande produktionen

3. Sådant stöd som är avsett att täcka förluster i den löpande produktionen kan förklaras förenligt med den gemensamma marknaden

▼B

endast om de villkor som fastställs i artikel 4 b–e och följande villkor respekteras:

a) Driften av de berörda produktionsenheterna eller gruppen produktionsenheter inom samma företag ingår i en plan för tillgång till kolreserver.

b) Stödet beviljas de produktionsenheter som, särskilt med tanke på produktionskostnadernas storlek och utveckling och inom gränsen för den kvantitet inhemskt kol som skall produceras i enlighet med den plan som avses i punkt a, har de gynnsammaste ekonomiska utsikterna.

Artikel 6

Gradvis minskning av stödet

1. Totalbeloppet för det stöd till kolindustrin som beviljats enligt artikel 4 och artikel 5.3 skall fortlöpande minska så att resultatet blir en betydande minskning. Inget stöd till driftsinskränkning får beviljas enligt artikel 4 efter den 31 december 2007.

2. Totalbeloppet för det stöd till kolindustrin som beviljats enligt artiklarna 4 och 5 får inte för något år efter 2003 överstiga det stödbelopp som kommissionen tillåtit för år 2001 enligt artiklarna 3 och 4 i beslut nr 3632/93/EKSG.

▼A1

Med avvikelse från föregående stycke gäller för medlemsstater med anslutningsdag den 1 maj 2004 att totalbeloppet för det stöd till kolindustrin som beviljats enligt artiklarna 4 och 5 inte för något år efter 2004 får överstiga det stödbelopp som kommissionen tillåtit för år 2004 enligt artikel 10.

▼B

Artikel 7

Stöd för att täcka extraordinära kostnader

1. Statligt stöd till företag som bedriver eller har bedrivit en verksamhet som är förknippad med kolproduktion för att kunna täcka sådana kostnader som uppstår eller har uppstått genom rationalisering eller omstrukturering av kolindustrin och som inte avser den löpande produktionen (”ärvda åtaganden”), kan anses förenligt med den gemensamma marknaden om stödbeloppet inte överstiger dessa kostnader. Detta stöd kan täcka följande kostnader:

a) Kostnader som åsamkas endast de företag som genomför eller har genomfört omstruktureringar, bl.a. kostnader i samband med miljörehabilitering av gamla gruvanläggningar.

b) Kostnader som åsamkas flera företag.

2. De kostnadsslag som uppkommer genom rationalisering och omstrukturering av kolindustrin definieras i bilagan.

Artikel 8

Gemensamma bestämmelser

1. Det stödbelopp som beviljas genom någon av bestämmelserna i denna förordning skall beräknas med beaktande av allt slags stöd som beviljas i samma syfte med andra nationella medel.

2. Allt stöd som ett företag får skall bokföras i resultaträkningen som en särskild intäkt i förhållande till omsättningen. Då ett företag som får stöd enligt denna förordning inte bara bedriver verksamhet som rör kolproduktion utan även en annan ekonomisk verksamhet, skall de medel som beviljas redovisas separat så att de finansiella flöden som grundar sig på denna förordning klart framgår. De skall förvaltas på ett sådant sätt att ingen möjlighet ges till överföring till den andra verksamheten.

▼B

KAPITEL 3

FÖRFARANDEN FÖR ANMÄLAN, GRANSKNING OCH GODKÄNNANDE

Artikel 9

Anmälan

1. Utöver bestämmelserna i artikel 88 i fördraget och i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ([1]) skall det stöd som avses i denna förordning omfattas av de särskilda regler som anges i punkterna 2–12.

2. De medlemsstater som beviljar stöd till kolindustrin skall förse kommissionen med all information som med tanke på situationen på energiområdet behövs för att motivera den uppskattade produktionskapacitet som ingår i planen för tillgång till kolreserver, den minimiproduktion som krävs för att trygga denna tillgång och, i fråga om de stödkategorier som föreskrivs i denna förordning, lämpliga typer av stöd med hänsyn till de särskilda förutsättningar som gäller för kolindustrin i varje medlemsstat.

3. Produktionskostnaderna skall beräknas enligt det system som innebär att kolföretag eller sammanslutningar av sådana varje kvartal lämnar deklarationer till kommissionen. Kolföretagen skall i sin beräkning av produktionskostnaderna ta med normala avskrivningar och ränta på lånat kapital. Stödberättigande räntekostnader för lånat kapital skall baseras på och begränsas till marknadsbaserade räntesatser och begränsas till sådana operationer (processer) som förtecknats i artikel 2 e.

4. De medlemsstater som planerar att bevilja stöd till driftsinskränkning enligt artikel 4 skall på förhand senast den 31 oktober 2002 delge kommissionen en nedläggningsplan för de berörda produktionsenheterna. Planen skall minst innehålla följande uppgifter:

a) Identifiering av produktionsenheterna.

b) De faktiska eller uppskattade produktionskostnaderna för varje produktionsenhet per kolproduktionsår. Dessa kostnader skall beräknas i enlighet med punkt 3.

c) Den uppskattade kolproduktionen per kolproduktionsår för de produktionsenheter som ingår i nedläggningsplanen.

d) Uppskattat belopp för stöd till driftsinskränkning per kolproduktionsår.

5. De medlemsstater som avser att bevilja sådant stöd som avses i artikel 5.2 skall senast den 31 december 2002 delge kommissionen en preliminär plan för tillgång till kolreserver. Planen skall åtminstone innehålla de objektiva urvalskriterier, till exempel ekonomisk livskraft, som produktionsenheterna skall uppfylla för att erhålla stöd till investeringsprojekt.

6. De medlemsstater som avser att bevilja sådant stöd som avses i artikel 5.3 skall senast den 31 oktober 2002 delge kommissionen en plan för tillgång till kolreserver. Planen skall minst innehålla följande uppgifter:

a) Objektiva urvalskriterier som produktionsenheterna skall uppfylla för att kunna omfattas av planen.

b) Identifiering av de produktionsenheter eller den grupp produktionsenheter inom samma kolföretag som uppfyller ovan nämnda urvalskriterier.

c) De faktiska eller uppskattade produktionskostnaderna för varje produktionsenhet per kolproduktionsår. Dessa kostnader skall beräknas i enlighet med punkt 3.

([1]) EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

▼B

d) En verksamhetsplan och en finansiell plan som upprättats för varje produktionsenhet eller grupp produktionsenheter inom samma företag och avspeglar medlemsstaternas budgetprinciper.

e) Den uppskattade kolproduktionen per kolproduktionsår vid de produktionsenheter eller den grupp produktionsenheter inom samma företag som ingår i planen för tillgång till kolreserver.

f) Det uppskattade beloppet för stöd till tillgång till kolreserver per kolproduktionsår.

g) Andelen inhemskt kol respektive förnybara energikällor med avseende på mängden av de inhemska primära energikällor som bidrar till energitrygghetsmålet inom ramen för en hållbar utveckling och deras förväntade utveckling.

▼A1

6a. Medlemsstater med anslutningsdag den 1 maj 2004 skall lägga fram de planer som avses i artikel 9.4, 9.5 och 9.6 så snart som möjligt efter anslutningen och allra senast den 31 augusti 2004.

▼B

7. Inom ramen för den anmälan av planer som avses i punkterna 4, 5 och 6 skall medlemsstaterna anmäla alla uppgifter om minskning av utsläppen av växthusgaser till kommissionen. De skall särskilt anmäla utsläppsminskningar till följd av ansträngningar som genomförts inom ramen för användningen av ren teknik för förbränning av kol.

8. Medlemsstaterna får av vederbörligt motiverade skäl senast i juni 2004 meddela kommissionen vilka produktionsenheter som ingår i de planer som avses i punkterna 4 och 6. ►A1 Medlemsstater med anslutningsdag den 1 maj 2004 får lämna detta meddelande efter anslutningen men allra senast den 31 augusti 2004. ◄

9. Medlemsstaterna skall till kommissionen anmäla alla ändringar i den plan som ursprungligen har förelagts kommissionen enligt punkterna 4, 5, 6, 7 och 8.

10. Medlemsstaterna skall anmäla alla ekonomiska åtgärder som de planerar att vidta till förmån för kolindustrin under ett kolproduktionsår och precisera åtgärdernas art genom att hänvisa till de stödformer som anges i artiklarna 4, 5 och 7. De skall lämna kommissionen alla uppgifter om beräkningen av de uppskattade produktionskostnaderna och ange kopplingen till de planer som anmälts till kommissionen enligt punkterna 4, 5, 6, 7 och 8.

11. Medlemsstaterna skall anmäla beloppet och alla uppgifter som rör beräkningen av det stöd som faktiskt betalas ut under ett kolproduktionsår senast sex månader efter slutet av detta produktionsår. Före slutet av följande kolproduktionsår skall de också redovisa eventuella justeringar som görs i förhållande till de belopp som ursprungligen betalats ut.

12. Medlemsstaterna skall i samband med att de anmäler det stöd som avses i artiklarna 4, 5 och 7 och vid avstämningen av det stöd som faktiskt betalats ut lämna alla upplysningar som krävs för att bekräfta att de villkor och kriterier som anges i dessa bestämmelser är uppfyllda.

Artikel 10

Granskning och godkännande

1. Kommissionen skall granska den plan eller de planer som anmälts enligt artikel 9. Kommissionen skall fatta ett beslut om dessa planers överensstämmelse med de villkor och kriterier som anges i artiklarna 4, 5, 6, 7 och 8 samt om deras överensstämmelse med målen för denna förordning, enligt de förfaranderegler som anges i förordning (EG) nr 659/1999.

2. Kommissionen skall granska de åtgärder som anmälts enligt artikel 9.10 mot bakgrund av de planer som lagts fram enligt artikel 9.4, 9.5, 9.6, 9.7 och 9.8. Den skall fatta ett beslut enligt föreskrifterna i förordning (EG) nr 659/1999.

▼B

KAPITEL 4

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 11

Kommissionens rapporter

1. Senast den 31 december 2006 skall kommissionen rapportera till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén, och i rapporten särskilt ta upp de erfarenheter som gjorts och de problem som stötts på i tillämpningen av förordningen efter dess ikraftträdande. Mot bakgrund av de åtgärder som genomförts av medlemsstaterna skall den bedöma resultaten av omstruktureringen av kolindustrin och effekterna på den inre marknaden.

2. Kommissionen skall lägga fram en sammanställning över de olika inhemska primära energikällornas respektive andel i varje medlemsstat, inbegripet de olika typer av fossila bränslen som finns tillgängliga. Den skall med hänsyn till hur de förnybara energikällorna utvecklas bedöma det inhemska kolets faktiska bidrag till den långsiktiga energitryggheten i Europeiska unionen inom ramen för en strategi för en hållbar utveckling och lägga fram sin bedömning av hur mycket kol som krävs för detta.

Artikel 12

Tillämpningsföreskrifter

Kommissionen skall vidta alla åtgärder som krävs för tillämpningen av denna förordning. Den skall fastställa en gemensam ram för lämnandet av de upplysningar som den behöver för att bedöma huruvida de villkor och kriterier som skall uppfyllas för beviljande av stöd har iakttagits.

Artikel 13

Översyn

1. På grundval av den rapport som utarbetats enligt artikel 11 skall kommissionen vid behov lämna rådet förslag till ändring av denna förordning när det gäller dess tillämpning för stöd som omfattar tiden från och med den 1 januari 2008. I förslagen skall bland annat, med beaktande av principen om en minskning av stödet, fastställas principer som kan ligga till grund för hur medlemsstaternas planer skall genomföras från och med den 1 januari 2008.

2. De principer som avses i punkt 1 skall fastställas med hänsyn till målen i artikel 1, särskilt med beaktande av de sociala och regionala konsekvenserna av de åtgärder som skall vidtas och situationen på energiområdet.

Artikel 14

Ikraftträdande

1. Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 24 juli 2002.

2. Stöd som täcker kostnader för år 2002 får dock, på grundval av en motiverad begäran från en medlemsstat, även fortsättningsvis omfattas av de regler och principer som anges i beslut nr 3632/93/EKSG, med undantag för bestämmelser om tidsfrister och förfaranden.

3. Denna förordning skall tillämpas till och med den 31 december 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA

Definition av de kostnader som avses i artikel 7

1. *Kostnader och avsättningar för kostnader som åsamkas endast de företag som genomför eller har genomfört omstruktureringar*

   Dessa kostnader avser uteslutande följande:

   a) Kostnader för sociala förmåner i samband med pensionering av arbetstagare innan de når lagstadgad pensionsålder.

   b) Andra extraordinära utgifter för arbetstagare som förlorar arbetet till följd av omstruktureringar och rationalisering.

   c) Utbetalning av pensioner och bidrag utöver det lagstadgade pensionssystemet till arbetstagare som förlorar arbetet till följd av omstruktureringar och rationalisering samt till arbetstagare som hade rätt till sådana utbetalningar före omstruktureringarna.

   d) Kostnader som betalas av företagen för återanpassning av arbetstagare i syfte att underlätta för dessa att hitta en ny anställning utanför kolindustrin, särskilt utbildningskostnader.

   e) Fria leveranser av kol till arbetstagare som förlorar arbetet till följd av omstruktureringar och rationalisering samt till arbetstagare som hade rätt till sådana leveranser före omstruktureringarna.

   f) Resterande kostnader på grund av skattemässiga, rättsliga eller administrativa bestämmelser.

   g) Extra säkerhetsarbete under jord till följd av att produktionsenheter läggs ned.

   h) Terrängskador i den mån de avser produktionsenheter som är föremål för nedläggningsåtgärder till följd av omstruktureringar.

   i) Kostnader i samband med återställande av gamla platser för kolutvinning, särskilt följande:

      — Resterande kostnader till följd av avgifter till organ som svarar för vatten och avlopp.

      — Övriga resterande kostnader för vatten och avlopp.

   j) Resterande kostnader för före detta gruvarbetares sjukförsäkring.

   k) Väsentliga extraordinära nedskrivningar som uppstått till följd av nedläggning av produktionsenheter (utan hänsyn till eventuella uppskrivningar efter den 1 januari 1994 som är högre än inflationstakten).

2. *Kostnader och avsättningar för kostnader som åsamkas flera företag*

   a) Höjning av avgifterna utöver det lagstadgade systemet för att täcka de sociala avgifter som uppstått genom att antalet betalande minskat till följd av omstruktureringar.

   b) Utgifter för vatten och avlopp till följd av omstruktureringar.

   c) Höjning av avgifterna till organ som svarar för vatten och avlopp om denna höjning uppstått till följd av att den kolproduktion som ligger till grund för avgiftsdebiteringen minskat efter en omstrukturering.